

പൊള്ളുന്ന
വെളിപാടുകൾ

നീറുന്ന കാൽപാദങ്ങൾ കയറിവന്ന മലയിടുക്കിന്റെ കനം പറഞ്ഞ് അലമുറയിട്ടു. അവന്റെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും സ്ഥായിയായ, ചക്രവാളത്തിൽ നിലകൊണ്ടു. അവന്റെ തന്നെ കിതപ്പിന്റെയും ആത്മഗതങ്ങളുടെയും ഇടയിലേക്ക് മൂന്നാമത്തെ ശബ്ദവും കയറിവന്നു.

“ഉച്ചിയിലാണോ ഒടുവിൽ ശില്പം പണിയുന്നത്?”

“ഉത്തരങ്ങളെല്ലാമറിയുന്ന നാനാണത്ത് ഭ്രാന്തനും ചോദ്യമോ?” അയാൾ പ്രതിവചിച്ചു

“ഉച്ചിയിൽ നിന്ന് നീ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്ക്. കേൾക്കേണ്ടവരെല്ലാം കാതടച്ചിരിക്കയാണ്”.

കൈകളിലാഞ്ഞുവച്ച ശിലയുടെ ഭാരം അവൻ ഗുരുതൃത്തിനു കൈമാറി. ഒരു നൂറു പിരിയൻ കയറുകൾ പൊട്ടി അത് ചിതറിത്തരിച്ചു. താഴ്വാരത്ത് നിലവിളികൾ വെളിപാടായി ആകാശത്തേക്ക് പ്രവഹിച്ചു.

മനുഷിപ്പിച്ച കാലിന്റെ പെരുവീരലിലൂടെ മറ്റൊരു ബൃഹദ്നാഡീസഞ്ജയത്തിലേക്കവൻ അലിഞ്ഞു ചേർന്നു. ഇല്ലാത്ത ഭ്രാന്തിനോടവൻ വല്ലാത്ത ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു, “ഇനി നമുക്ക് മടങ്ങാം..”.